

Τὸ ξόλινο ζευγέρι, ποὺ θέλει τὸν καυγᾶ,
τσουγκρίζει δὲ κεφάλια γιὰ Πασχαλιὰς αὐτά.

ἰγίρους συναλέμβανον χαλοῦς καὶ κρονολήρους
ὡς Βρούτους συναμώτας,
θεόδωρος ὁ Κορδονᾶς μὴ τὸ μακρὸ τὸ σκίλος,
πολιτικὸς Ἀρνίλος,
ὡς Ἀποστόλους τῶν κ' αὐτὸς μὴ πρόπον συνεκάλει
κ' αὐτὰ τοὺς παρτάλει.

ἰκρόν θὰ μείνω μὲθ' ὑμῶν, οὐκ ὄψασθε δ' ἀπάρτι
τὸν γέρο τὸν ἐντάρτη.
Ἰψὸν κρανίον φωτεινόν,
ἀπύργου μὴ δὲ πάλιν
εἰς τὸ πεδίον τὸ κλεινόν
πρὸς τρομαισίχων πάλιν.

ἰκίνοι ταῦτα λέγοντες ἠπὸρσαν πολλοὶ
τὸ πεδίον τὸ κλεινόν τί τάχα νὰ δηλοῖ;
πάντες ὑπετραύλισαν πῶς κἀπὶ μαγειρεύεται,
καὶ τινες ἐκ τῶν πρώτων
ἀλλήλους διεπρώτων
ἐν τῇ ἰνῶσὶ τῆν Καρκαλοῦ; μὴ πρὸς ἐκεί πορεύεται;

ἰθεόδωρος αὐτοῖς: εὐλόγῳ πρὸς γυνᾶν ὄλων
ἐστίμερον μετῆρχομαι πολιτικῆν συμβόλων,
κ' οὐδεὶς μὴν ἱρωτῆ
τὸ τί δηλοῦν αὐτά.

Καὶ τώρα μὴ τὸν κάλυκα
τοῦ ρόδου στολισθῆτε,
ταῦτα δ' ὑμῖν λελάληκα
νὰ μὴ σκανδαλισθῆτε.

ἰκοῦς καὶ νῦν θ' ἀκούσεται πῶν καθηγώρων λόγους
ἀποκρυφίζουσι ἡμᾶς ὡς ἀποσυναγώγους,
ἰεἰς καὶ πάλιν ἄρτιον τηρήσεται τὸ κόμμα
ἰλογερὰν πολιτικὴν σάν τῆς φωτιᾶς τὸ χρῶμα.

ἰαὐτὰ, κ' ὁ χεῖμαρρος τῆς λιγυρᾶς παρτάτας
ἰθε μὴ τοὺς μαθητὰς καὶ μὴ τοὺς στρατηλάτας,
ἰπᾶσαι πρὸς τῆς Ἀρχῆς τὸν ἔπρανθέντα χεῖμαρρον,
ἰκαὶ τοὺς ξαναλιμαρὶ κ' ἰκίνοι τὸν ἔλιμαρρον.

Τέταρτον εὐαγγέλιον βραχὺ, ποὺ πᾶσα θύνησθόσεται ψυχά.

Ἐκίνοις τότε τοὺς καιροῦς,
ποῦ τὰ βουὰ τῆς Ζαχλωροῦ
ἀνίθισαν οἱ Βασιλεῖς
μετὰ τὴν λήξιν τῆς Βουλῆς,
παραλαβόντες μαρκοὶ τῶν πρώτων Βουλευτῶν
τὸν ἦρα τῆς Καρκαλοῦς, Θεόδωρον τὸν γαῖρον,
τὴν μενίδικταν τὴν φαῖν ἐξίδουσαν αὐτὸν,
χιτῶνα δ' ὀλοπόρρωον τοῦ ῥόρακα καὶ λαύρον.

Πλὴν μὴ κατάνουξιν πολλῆν
ἐστὴν σιδασκίμιαν κεφαλήν
καὶ σκυφον περιέβισαν παραξέθωραμμένον
οἱ φύλακες τῆς στάνης,
καὶ κάλαμον ἐνίθισαν ἐστὴν δεξιᾶν βαμμένον
δὲ ἰερῶρας μελάνης.

Καὶ περιέβισαν αὐτὸν μὴ ξόλινο σουγῆ
κ' ἰδαψαν τῆς μπαρκαπῆταις τοῦ μὴ τῆς Λαμπερῆς μπουγιά,
κ' ἰνώπιον ἐκίνοι
τοῦ γίρωσ' τοῦ κοκκίνοῦ
γονυπετῆς ἀνίκαρξαι τῆς στρουγγῆς τὸ ρουσάτο:
εἰπάσα πνοὴ τὸν ἰερῶρον Στρατάρχην ἀνισάτω.

Πέμπτον καὶ τελευταῖον, ποὺ φέρει τεταρταῖον.

Ἐκίνοις τότε τοὺς καιροῦς,
τοὺς εὐτυχίαις καὶ χαλεροῦς,
ὀποῦ τὸ λευκοκίτρινον ἰσφρίγα χαμομήλι
Νιρβάνης ἐπιγίλου,
καὶ περὶ παιδῶν ἀγωγῆς ὁ Βασιλεὺς ὀμίλει
ἐστὸν Δημαρχον Ἀλιγίου,
ἐξῆλθεν ὁ Θεόδωρος μὴ πορφυροῦν ἰμάτιον
κ' ἰφερρα βόλταις μοναχῆς εἰς ἰερῶρον δωμάτιον.

Προσῆλθεν οὖν κ' ὁ Φαουλῆς
ἀπὸ τῆς φώσεως τῆς κωθῆς
ραῖων τὸν Μπαρμπα τῆς Βουλῆς
μὴ κικαρῶνας ἰερῶρας.